

ningerne, anses med en Bøde til Statskassen fra 50—1,000 Kr. Offentlig Paataale finder kun Sted paa Statstelegrafvæsenets Begjæring.

§ 9.

2) 1ste Stykkes andet Punktum affattes saaledes:

„Den, der handler herimod, bliver, foruden at han affædiges af Telegrafvæsenets Tjeneste, at straffe, forsaavidt han har handlet forsætligt, med Fængsel eller under stærpende Omstændigheder med Forbedringsarbejde, og for uagtsom Krænkelse af Hemmeligholdelsespligten med Bøder eller simpelt Fængsel.“

3) Sidste Stykke af Paragrafen udgaar.

De stillede Vædringsforslag sattes under Forhandling.

Ordføreren (Drenbøll): Det høje Thing vil erindre, at Forhandlingerne ved forrige Behandling af det foreliggende Lovforslag i en væsentlig Grad dreiede sig om det Spørgsmaal, hvorvidt der burde forbeholdes Staten Eneret ogsaa paa Telefonanlæg, en Anstuelse, som blev stærkt forsvaret af den høitærede Indenrigsminister, og Udvalgets Forslag om at lade denne Pasfus gaa ud blev heller ikke vedtaget. Udvalget har ikke paany villet opstille sit Forslag, uanset den ringe Stemmesforskjel ved 2den Behandling, men har troet at kunne imødekomme de forskjellige Anstuelser, der ere komne frem. Det vil nemlig erindres, at den ærede Ministers Argumentation væsentlig gik ud paa, at der burde forbeholdes Staten en Eneret lige overfor Telefonanlæg, fordi den Konkurrence, som lige overfor Telegrafens Anvendelse kunde befrægtes af saadanne Anlæg i Fremtiden, ikke kunde taales. Udvalget havde nærmest set Sagen fra en anden Side, nemlig at Telefonanlæg var et Supplement til Telegrafen, var en Indretning, som egnede sig til, om jeg saa maa sige, at sprede sig fra de store Hovedlinier, som Telegrafen danner, ud til de enkelte Personer, altsaa, at det var en Indretning, som havde en mere lokal Betydning. Man har troet at kunne forene disse forskjellige Anstuelser derved, at Lovforslaget forbeholder Staten en Eneret, men dog saaledes, at de mere lokale Interesser faae frit Spillerum, og derfor foreslaar Udvalget i den Retning, at fra Statstelegrafens Eneret skal undtages saadanne Telegraf- og Telefonanlæg, som ikke række udenfor en

Bys og det omliggende Amts Grændser, og som, vel at mærke, ikke ere satte i Forbindelse med lignende Anlæg udenfor Amtet; thi ellers vilde jo Indskrænkningen blive betydningsløs. Da jeg har Grund til at formode, at den høitærede Indenrigsminister kan gaa ind paa dette Forslag, skal jeg ikke opholde mig videre derved. Naar Udvalget har foreslaaet en helt ny Affattelse af det første Kapitel i Stedet for at opstille særskilte Vædringer, er det blot, fordi det ser smukkere ud end at stille forskjellige Vædringsforslag. Der er jo nemlig flere Ting i Kapitel 1, som nødvendig bør forandres. Navnlig er der et Punkt, som udtryffeligt bør tilføies, nemlig at de nu bestaaende Telegraf- og Telefonanlæg udtryffeligt maa undtages; thi som Lovforslaget nu foreligger, vilde deres fremtidige Virksomhed være affaaren, naar dette ikke udtryffeligt blev udtalt. Endelig staar der nu i Begyndelsen af Lovforslagets § 1, at der forbeholdes Statstelegrafvæsenet Eneret ikke alene paa Telegraf- og Telefonanlæg, men ogsaa paa „andre lignende paa Electricitetens Forplantning byggede Meddelelsesmidler“. Denne Bestemmelse blev, synes det mig, stiltiende flaaet ihjel ved 2den Behandling, og den er derfor ogsaa ubeladt her. Det er det Væsentligste. Man har, som sagt, troet det rigtigst at affatte Kapitlet i den nye Form, tilmed da § 3 temmelig naturligt bør bytte Plads med § 2.

Endelig er der til § 9 stillet et Vædringsforslag, med Henhyn til hvilket jeg bemærker, at det er modtaget af den høitærede Indenrigsminister og tiltraadt af Udvalget. Jeg for mit personlige Vedkommende kan ikke negte, at Straffebestemmelserne i § 9, saaledes som de nu staa, tiltale mig mere end Vædringsforslaget, og det af den Grund, at det støder min Følelse at paalægge Administrationen en ubetinget Forpligtelse til at affædige en Telefon- eller Telegrafembedsmand for enhver Forseelse, men naar den høitærede Minister selv har foreslaaet det, vil jeg ikke sige Noget derimod, men henstille det til det ærede Thing, og jeg har ikke af den Grund villet stille mig fra Udvalgets øvrige Medlemmer.

Indenrigsministeren (Seel): Det vil fremgaa af de Ord, hvormed den ærede Ordfører har ledsaget Fremsettelsen af disse Vædringsforslag, at jeg ikke kan have Meget at sige i denne Sag mere, idet jeg nemlig kan tiltræde Vædringsforslagene, og jeg skal henstille til det høje Thing at vedtage Lovforslaget, som det nu vil foreligge efter Vedtagelsen af disse Vædringsforslag. Det be-